

02 DENDROLOGICKÝ PRŮZKUM

č. zakázky 2019-12-02

**II/297 SVOBODA NAD ÚPOU,
SKALNÍ SVAH V KM 11,500**

TIŠNOV, PROSINEC 2019

Název zakázky: **II/297 Svoboda nad Úpou, skalní svah v km 11,500**

Vypracoval: **Ing. Matuš Klinčůch**

Odpovědný řešitel: **Ing. Ondřej Holý**
autorizovaný inženýr pro geotechniku pod č. 0012237

Číslo zakázky: **2019-12-02**

02 DENROLOGICKÝ PRŮZKUM

OBSAH:

1. Rozsah a účel dendrologického průzkumu	2
2. Základní specifikace vegetace	3
3. Popis stavu vegetace.....	6
4. Závěr.....	7
 PŘÍLOHA 01 SITUACE KÁCENÍ V KN	8
PŘÍLOHA 02 FOTODOKUMENTACE.....	9

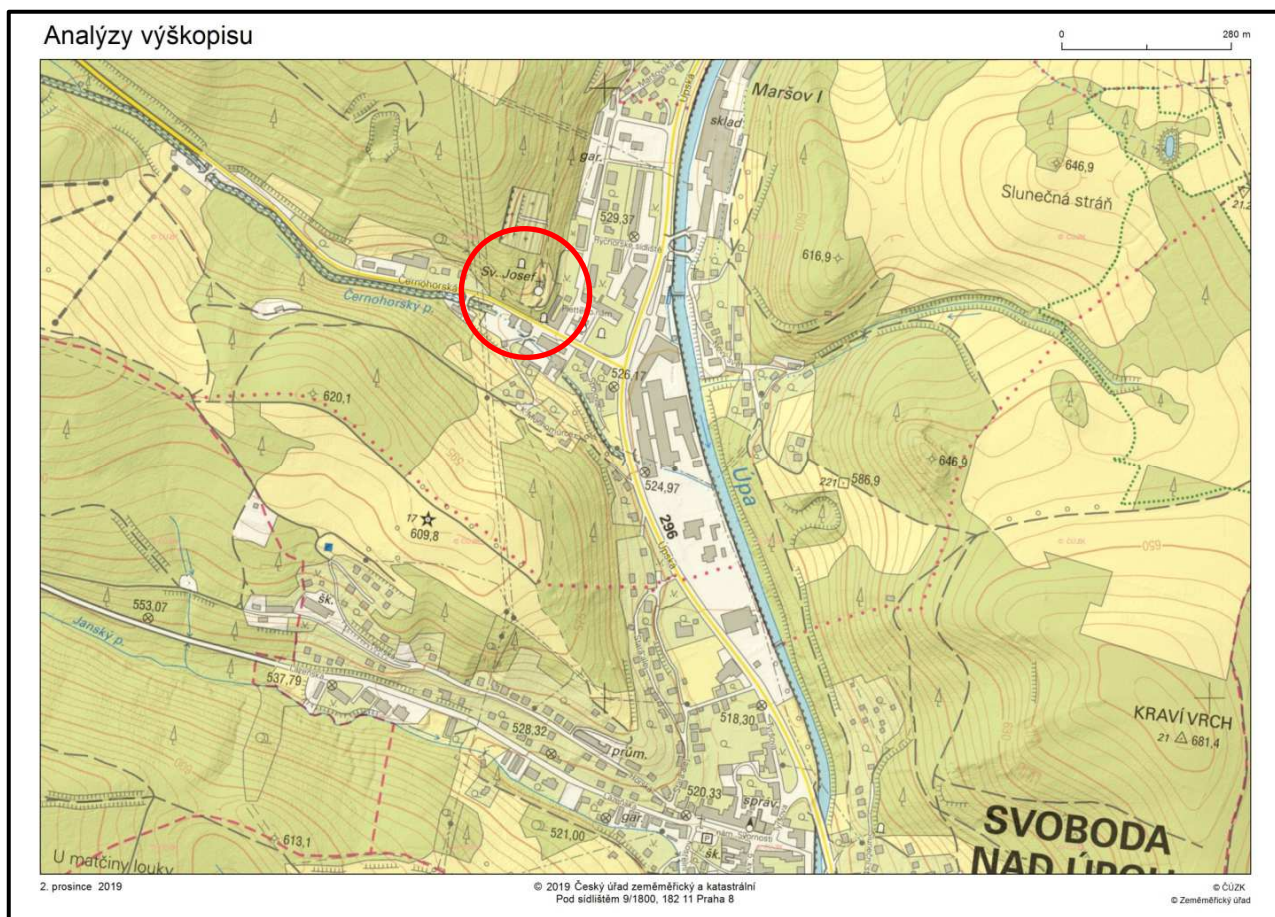
TIŠNOV, PROSINEC 2019

1. Rozsah a účel dendrologického průzkumu

Naše společnost vypracovala na základě SoD s číslem stavby 36627 a s platností k 4. 12. 2019, dendrologický průzkum daného území. Jedná se o skalní svah, nacházející se v bezprostřední blízkosti silnice II/297. Konkrétně po její pravé straně ve směru ze Svobody nad Úpou do Janských Lázní v km 11,442 – 11,526 a na pozemcích viz *Tab. č. 1*.

Vlastní skalní svah je přírodního původu a dosahuje maximální výšky 12 m, délky 85 m s generelním sklonem 58°. Nachází se v údolí Černohorského potoka, částečně v intravilánu města Svoboda nad Úpou. Pata svahu lemuje krajnici zmiňované silnice a za horní hranou průběžně vede nepevněná lesní cesta.

Skalní svah je celoplošně výrazně porostlý náletovou vegetací, zastoupenou převážně břízou, lískou, javorem, šípem a břechťanem. Bylo dokumentováno i několik nevhodných pařezů.

Obr. 1 – Poloha předmětného skalního svahu, zdroj AGS.ČÚZK

V období za posledních přibližně 5 let dochází ze skalního svahu pravidelně k nepředvídatelnému a nekontrolovatelnému pádu horniny na přilehlou krajnici silnice. Tím je přímo ohrožen provoz, majetek a zdraví osob pohybujících se pod skalním svahem. V době rekognoskace území byl čerstvý opad také dokumentován.

Dendrologický průzkum popisuje a hodnotí stav vegetace skalního svahu v řešeném úseku a má sloužit jako příloha projektové dokumentace a k žádostem o stanoviska dotčených osob a subjektů.

Tab. č. 1 – Pozemky dotčené stavbou

Par. č.	Katastr. území	Výměra [m ²]	Způsob využití	Dočasný záb. [m ²]	Trvalý záb. [m ²]	Vlastníci, jiní oprávnění
608/2	Maršov I	3 799	silnice, ost. pl.	480	0	KH kraj, právo hospodařit Správa silnic KH kraje, Kutnohorská 59/23, Plačice, 500 04 Hradec Kr.
78	Maršov I	568	nepl., ost. plocha	119	0	Město Svoboda nad Úpou, náměstí Svornosti 474, 542 24 Svoboda nad Úpou
79	Maršov I	568	trv. trav. porost	484	0	Město Svoboda nad Úpou, náměstí Svornosti 474, 542 24 Svoboda nad Úpou
560	Maršov I	2 430	ost. kom., ost. pl.	278	0	ČR, právo hospodařit Správa Krkonošského národního parku, Dobrovského 3, 543 01 Vrchlabí

2. Základní specifikace vegetace

Zkoumané území se nachází v ochranném pásmu (dále jen OP) Krkonošského národního parku a zároveň je součástí Evropsky významné lokality (dále jen EVL) Krkonoše. Nachází se poblíž ptačí oblasti (dále jen PO) Krkonoše, vzálené vzdušnou čarou přibližně 250 m východním směrem, za řekou Úpou. Tuto PO předmětný stavbní záměr nijak neovlivní. Zamýšlená stavba se nenachází na území maloplošných (dále jen MZCHÚ) a velkoplošných (dále jen VZCHÚ) zvláště chráněných území.

Dále se zájmové území nachází v biosférické rezervaci (dále jen BR) Krkonoše a je součástí EECONET, zóny zvýšené péče o krajinu, a také nadregionálního biokoridoru ÚTP ÚSES ČR (1996). Nachází se pak i v krasovém a pseudokrasovém území Západních Sudet. Zamýšlená stavba se nenachází na území žádného z geoparků.

Předmětný skalní svah byl Českou geologickou službou zařazen do katalogu Svahových nestabilit pod č. 03-42-13, a to jako přírodního původu, aktivní se způsobem projevu typu odsedávání a skalního řícení.

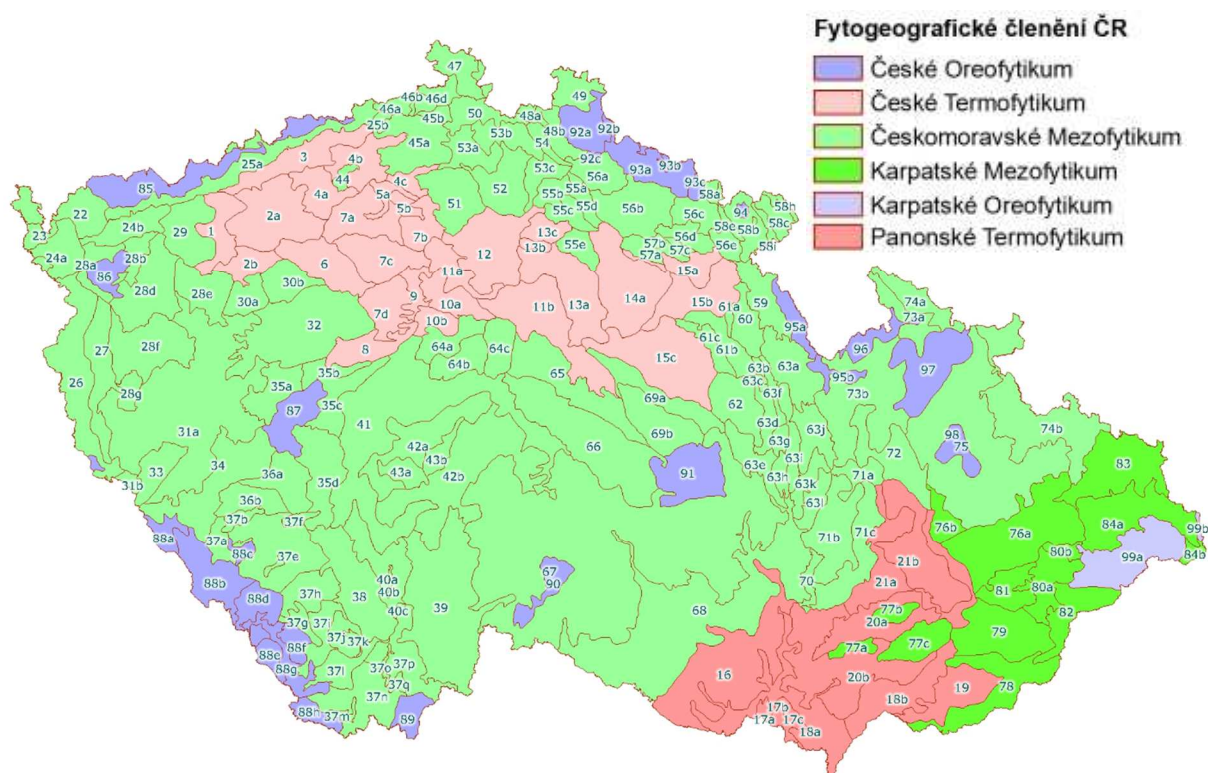
Zamýšlená stavba nezasahuje do OP vodních zdrojů, nádrží, záplavového území a ani do aktivní zóny záplavového území. Nezasahuje také do území chráněných pro akumulaci vod, či odběry vody pro lidskou spotřebu. Stavba se nachází v blízkosti OP přírodních léčivých zdrojů, které však nijak neovlivní. Jedná se o severozápadní výběžek pozemku s p. č. 79.

Zamýšlená stavba také nezasahuje do žádného památkově chráněného území, kulturní či národní kulturní památky a ani do jejich OP.

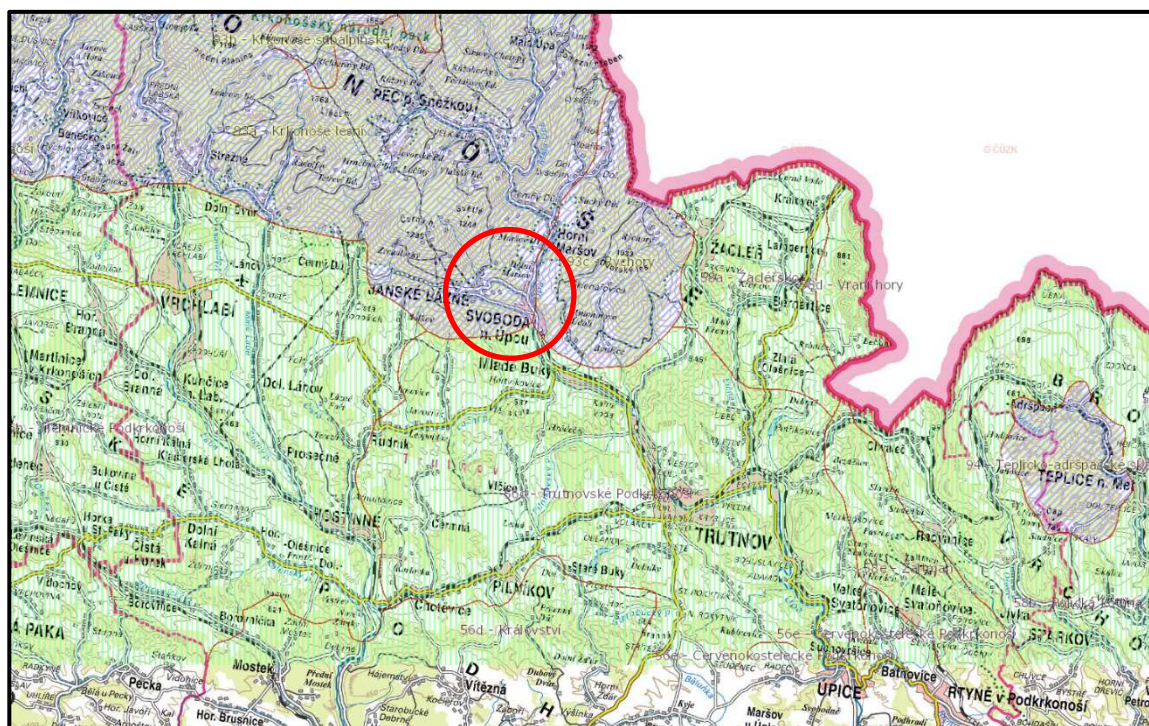
Zájmové území se nachází v OP silnice, které je (dle § 14, odst. 2, zákona č. 289/1995 Sb.) pro silnice II. a III. třídy a místní komunikace II. třídy vymezeno vzdáleností 15 m od osy vozovky nebo od osy přilehlého jízdního pásu. Nachází se pak i v OP lesa, které je (dle § 30, odst. 2, zákona č. 13/1997 Sb.) vymezeno vzdáleností do 50 m od okraje lesního pozemku.

Pozemek s p. č. 79 má navíc definovaný způsob ochrany jako zemědělský půdní fond (dále jen ZPF) a pozemek s p. č. 560 je evidován jako pozemek určený k plnění funkcí lesa (dále jen PUPFL).

Zájmové území se z hlediska fytogeografického členění České republiky zařídí do oblasti České Oreofytikum, okrsek 93a – Krkonoše lesní.

Obr. 2 – Mapa fytogeografického členění ČR

Obr. 3 – Detail zájmového území, zdroj GEOPORTAL.GOV

Oreofytikum jsou horské oblasti s převažující chladnomilnou květenou. Zahrnuje stupně montánní (hornatinný), supramontánní (středohorský, oreální, smrkový) a subalpínský (klečový). České oreofytikum zahrnuje 14 okresů, které tvoří izolované, nejvýše položené oblasti hor Českého masivu. Karpatské oreofytikum je tvořeno 1 okresem (Moravskoslezské Beskydy).

Předmětný skalní svah je celoplošně výrazně porostlý náletovou vegetací, zastoupenou převážně břízou, lískou, javorem, šípkem a břečťanem. Bylo dokumentováno i několik nevhodných stávajících pařezů.

Bříza bělokorá (*Betula pendula*), také **bříza bradavičnatá** nebo **bříza bílá** je listnatá dřevina z čeledi břízovitých. Je to zdaleka nejhojnější druh břízy v Evropě. Důvod jejího dalekosáhlého rozšíření od jižní Evropy až na daleký sever spočívá v její nenáročnosti a odolnosti vůči nepříznivému klimatu. Pravděpodobně přitom hraje důležitou úlohu její nápadně bílá kůra, která odráží podstatnou část dopadajícího záření. To se zdá být, zejména na silně a vytrvale osluněných místech, velice účinný znak přizpůsobivosti. Bříza představuje nenáročný rychle rostoucí strom, dorůstající výšky až 25 m, který je často používán a vysazován při rekultivacích krajiny či osazování exhalacemi odlesněného území. Je to typický pionýrský druh, který je velmi aktivní při kolonizaci zpustlé kulturní krajiny (opuštěná pole, louky, ale především skrývky, výsypky apod.). V hospodářských lesích však bývá často vnímána jako plevelný strom.

Líska obecná (*Corylus avellana*) je keř z čeledi břízovitých. Vyskytuje se v Evropě, v přilehlých oblastech Asie a v severní Africe. Je blízkce příbuzná s habrem obecným, který býval dříve řazen také do čeledi lískovitých. Líska je rozložitý keř vysoký obvykle 3 až 4 m, ale může dorůst až 8 m. Koruna může dosahovat až 10 m v průměru. Borka (kůra) je hnědošedá, relativně hladká, pouze ve stáří rozpraskaná. Maximální věk lísky je 80 až 100 let. Listy jsou opadavé, střídavě postavené, mírně chlupaté, vejčité až kulaté s hrotem na konci. Okraj mají dvojité pilovité. Řapík je 1 až 2 cm dlouhý. Kvete brzy od února do dubna ještě před vyrašením listů. Samčí květy jsou výrazné 3 až 7 cm dlouhé jehnědy. Samičí květenství jsou nenápadné pupence s malou vyčnívající fialovočervenou bliznou. Líska obecná má velmi silně rozvětvený kořenový systém. Mimo hlavního kořene tvoří silné postranní kořeny, které se nacházejí nepříliš daleko ale v blízkosti povrchu. Nej hustší síť kořenů je v hloubce 30 až 40 cm. Průměrná délka kořenů je 3 až 4 metry. V ČR roste líska prakticky po celém území, od nížin do podhůří, nejčastěji na okrajích lesů, v křovinách, okolích cest i u vodních toků. Uchytí se na hlinitých a výživných spíše alkalických půdách s dostatkem vláhy.

Javor klen (*Acer pseudoplatanus*) je opadavý listnatý strom z čeledi javorovité – Aceraceae, rodu javor. V ČR se vyskytuje roztroušeně ve vyšších oblastech, v nížinách bývá spíše vzácný. V dospělosti dosahuje výšek až 40 metrů a dožívá se přibližně 400 let. Koruna je pravidelná, válcovitá. Borka kmene je téměř hladká, tmavě šedé barvy a odlupuje se ve velkých šupinách. Listy jsou zelené, dlaniťe laločnaté a jsou postaveny vstřícně. Na podzim se barví do žluta. Kvete v květnu žlutozelenými květy sestavenými do převislých lat. Plodem je okřídlená dvounažka, křídla svírají většinou ostrý úhel. V přírodě roste v listnatých či smíšených lesích, vyhledává spíše chladnější stinná stanoviště s vyšší vzdušnou vlhkostí. Půdy mu vyhovují humózní, vlhké, slabě kyselé až zásadité. Mrazuvzdornost je do -35 °C (zóna 4).

Růže šípková (*Rosa canina*) je vytrvalá, opadavá, keřovitá, planě rostoucí rostlina, která samovolně vytváří široce rozkošatěný, ostnatý keř dosahující bez opory do výšky až třech metrů. Roste hlavně na suchých stráních, okrajích lesů a polí, v úvozech polních cest i na náspech a neobdělávaných půdách, příležitostně zapleveluje i okolí lidských sídel. Vyskytuje se v půdách kamenitých, písčitých, hlinitých i jílovitých, kyselých i zásaditých, špatně však snáší zasolení. Upřednostňuje slunečnou polohu. Je rostlinou dlouhověkou, může žít po mnoho století, většinou i po požáru obrazí z kořenů. V květnu a červnu kvete růžovými nebo bílými voňavými květy,

z kterých se po opylení vyvinou v září a říjnu jedlé šípky. Je to nejběžnější volně rostoucí druh rodu růže ve střední Evropě. V některých oblastech se hojně šíří a znehodnocuje tak místní pastviny, neboť na nich vytváří pro zvířata neprostopné křoviny. V ČR je tento původní druh dosti častý, je rozšířen v celém termofytiku, mezofytiku i v nižších polohách orofytika, nemá však tendenci k invaznímu šíření. Nejvýše roste na šumavské Kvildě ve výšce 1 000 m nad mořem.

Břečťan (*Hedera*) je rod obsahující 12 až 15 druhů popínavých stálezelených rostlin a dřevin z čeledi aralkovitých, které se vyskytují v západní, střední a jižní Evropě, Makaronézii, severozápadní Africe a napříč středo-jihní Asii na východ od Japonska a Tchaj-wanu. Rostliny zůstávají na zemi plazivé a nepřekračují výšku 5 až 20 cm. Na povrchu vhodném pro šplhání, nevýmáje stromy, přírodní skalky nebo člověkem vytvořené stavby, ať už dřevěné či kamenné, se mohou vyšplhat až 30 metrů nad zem. Břečťany mají dva typy listů, dlaniť laločnaté určené k plazení nebo šplhání a srdčité listy na stoncích s květy, které mají volný přístup k slunečnímu záření, často vysoko v korunách stromů nebo na povrchu skalek 2 a více metrů nad zemí. Mladé a již dospělé výhonky se také liší, mladší jsou mnohdy užší, ohebné, popínající se menšími vzdušnými kořeny k povrchu, aby upevnily výhonek k podkladu (ať už ke kůře stromů nebo kameni), pozdější výhonky jsou již schopné se udržet samy a proto nepotřebují pomocné kořeny.

3. Popis stavu vegetace

Na předmětném úseku byl geotechnikem zdokumentován aktuální stav a rozsah vegetace určené k odstranění. Kácení bude probíhat pouze v projektem definovaných plochách a bude se týkat především náletových vzrostlých dřevin, které přímo negativně ovlivňují stav skalního svahu.

Kromě vzrostlého náletu bylo rekognoskací terénu vytipováno 5 kusů nevhodných stávajících pařezů, které svým kořenovým systémem rozrušují celistvost skalního svahu a budou odstraněny. Jako náletový porost se zde plošně objevuje hlavně bříza, líska, javor, šípek a brečťan. Náletem jsou míněny dřeviny průměru kmene do 95 mm (obvod kmene do 300 mm), měřeného ve výšce přibližně 1,3 m nad zemí.

Dokumentovaná míra hustoty porostu (míra dílčího porostu v měrné jednotce sledované plochy) vegetací a náletem v uvažované ploše je 0,85. Dokumentovaný vliv vegetace na stabilitu skalního svahu je v rozsahu povrchového a středně hloubkového narušení kořenovým systémem.

Tab. č. 2 – Tabulka rozsahu odstranění vegetace

Označení dřeviny		Obvod kmene > 300 mm * [ks]	Pl. zapojeného porostu > 40 m ² [m ²]
Rod / Druh	Rod / Druh (latinsky)		
Bříza bělokorá	<i>Betula pendula</i> Roth.	0	-
Líska obecná	<i>Corylus avellana</i>	0	-
Javor klen	<i>Acer pseudoplatanus</i>	0	-
Růže šípková	<i>Rosa canina</i>	0	-
Břečťan	<i>Hedera</i>	0	-
Celkem		0	1 512
* pozn.: obvod kmene stromů byl měřen ve výšce 1,3 m nad povrchem terénu			

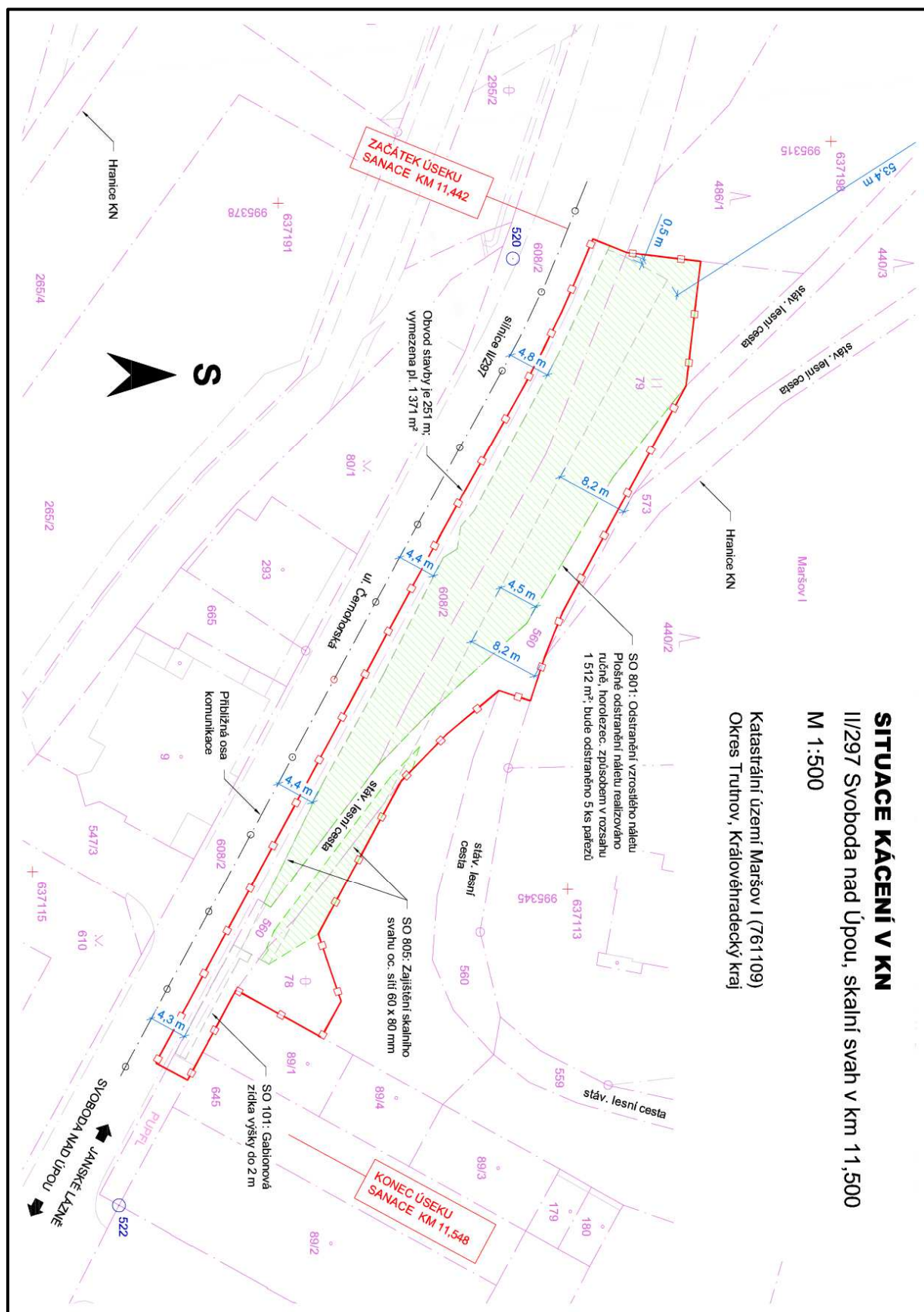
4. Závěr

V rámci zpracování dendrologického průzkumu byl mapován rozsah vegetace a její vliv na skalní svah. V dotčené oblasti bylo vytipovááno k odstranění 5 kusů stávajících nevhodných pařezů, které svým kořenovým systémem silně narušují skalní masiv nebo které při realizaci sanačních opatření budou přímo kolidovat s projektovanými ochrannými opatřeními.

Nebude se jednat o plošné odlesnění, dotčena bude pouze vegetace v přímém pásmu sanace. Stavbou nebudou dotčeny ohrožené a významné dřevní kultury.

V Tišnově, dne

PŘÍLOHA 01 SITUACE KÁCENÍ V KN

PŘÍLOHA 02 FOTODOKUMENTACE

